

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la restituirea recursului

în cauza civilă

Întreprinderea Municipală „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva Vioreliei
Albu

(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-307/25

NR. PIGD 2-24038212-01-2r-21082025)

Recurs restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, deoarece a fost depus în afara termenului legal prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă. Netemeinicia cererii de repunere în termen.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Boțan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

22 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Viorelia Albu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 aprilie 2024, ÎM „Moldcell” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioreliei Albu cu privire la încasarea datoriei.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2024, a acțiunea a fost admisă parțial.

3. La 26 februarie 2025, prin intermediul poștei electronice, Albu Viorelia a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2024, solicitând repunerea în termen a cererii de apel și admiterea cererii de apel.

4. Prin încheierea din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, apelul Vioreliei Albu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2024, a fost restituit.

5. La 20 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, Viorelia Albu, a declarat recurs împotriva încheierii din 30 aprilie 2025, a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat admiterea recursului cu repunerea acestuia în termen, conform art. 116 CPC, casarea integrală a încheierii din 30 aprilie 2025 cu restituirea cauzei spre rejudecare a problemei privind repunerea în termen, admiterea recursului, casarea încheierii, soluționând prin decizie repunerea în termen a apelului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

7. Art. 425 din Codul de procedură civilă:
„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

8. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:
„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

9. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel”.

10. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

11. Art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă: a) cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

12. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 30 aprilie 2025 și expedită recurenteii la 3 iunie 2025 (f.d. 90). Recursul împotriva acestei încheieri de către Viorelia Albu a fost depus la 20 iunie 2025, adică peste 17 zile din momentul recepționării, în condițiile în care termenul de recurs este de 15 zile.

13. În cererea sa de recurs, Viorelia Albu recunoaște faptul omiterii termenului de recurs. Totuși, a susținut că omiterea acestui termen s-a datorat faptului că s-a simțit foarte rău și nu a putut fizic scrie recursul. A mai indicat că la începutul lunii iunie i-a fost acordat punctaj aproape maxim al *****. Motivele stării de rău s-ar datora *****. În consecință, recurenta a solicitat repunerea în termenul de recurs.

14. În confirmarea motivelor invocate la cererea de recurs au fost anexate următoarele înscrisuri: trimitere-extras medical din 23.05.2025 eliberat de IMSP Spitalul Clinic Republican „Timofei Moșneaga”.

15. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi restituit din următoarele considerațiuni.

16. Potrivit art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să își exercite drepturile procedurale cu bună-credință, iar neglijența în urmărirea cauzei nu poate justifica repunerea în termen.

17. În temeiul art. 116 din Codul de procedură civilă, repunerea în termen poate fi dispusă numai în măsura în care partea dovedește motive întemeiate și obiective pentru omisiunea termenului. În speță, recurenții nu au prezentat asemenea probe, iar simpla invocare a art. 6 CEDO nu este suficientă pentru a înlătura aplicarea regulilor procedurale.

18. Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege, iar nerespectarea termenului atrage decăderea din dreptul de a efectua actul respectiv. În prezenta cauză, această sancțiune operează de plin drept, iar instanța nu o poate înlătura în lipsa unor temeiuri legale pentru repunerea în termen.

19. Conform art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale reprezintă urmările nefavorabile care intervin în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a actelor de procedură. În prezenta cauză, decăderea din dreptul de a exercita recursul constituie o consecință expres prevăzută de lege, iar instanța nu o poate înlătura în lipsa unor temeiuri legale pentru repunerea în termen.

20. Completul de judecată subliniază că respectarea termenelor legale nu reprezintă un formalism excesiv, ci o garanție a securității raporturilor juridice și a stabilității hotărârilor judecătorești. Admiterea unor cereri formulate după mai bine de un an de la publicarea actului ar lipsi de eficiență normele procedurale și ar perpetua incertitudinea juridică, ceea ce contravine principiului securității raporturilor juridice consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest sens, în cauza *Miragall Escolano și alții v. Spania*, CEDO a statuat că impunerea termenelor procedurale și sancțiunea decăderii nu contravin art. 6 CEDO, fiind măsuri proporționale și justificate.

21. Instanța de recurs nu poate să nu i-a în calcul și să facă abstracție de problemele de sănătate invocate de către recurentă, manifestând înțelegere față de situația medicală descrisă. Cu toate acestea, simpla invocare a unei stări de sănătate precare nu este suficientă pentru a justifica repunerea în termenul de recurs, în lipsa unor probe obiective care să demonstreze imposibilitatea obiectivă de a formula recursul în interiorul termenului legal de 15 zile.

22. Din actele prezentate nu rezultă că starea de sănătate a recurentei ar fi fost de natură să o împiedice complet să redacteze sau să depună recursul în termenul prevăzut de lege, nici că ar fi existat o împrejurare excepțională care să o fi lipsit total de posibilitatea de a-și exercita dreptul procedural.

23. Mai mult decât atât, nu a fost probat ce schimbări concrete au intervenit după expirarea termenului de atac, încât recurența a putut totuși depune recursul la doar două zile după scadența acestuia. Această împrejurare denotă că nu exista o imposibilitate absolută de acțiune.

24. În consecință, completul de judecată reține că motivele invocate nu se circumscriu cazurilor temeinic justificate prevăzute de lege pentru repunerea în termen, iar lipsa probelor obiective care să ateste imposibilitatea reală de exercitare a dreptului de recurs în termen conduce la concluzia că cererea de repunere în termen nu poate fi admisă, iar recursul Vioreliei Albu urmează a fi restituit.

25. În conformitate cu art. 269-270 și art. 426¹ alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea depusă de Viorelia Albu cu privire la repunerea în termen a cererii de recurs împotriva încheierii din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Restituie recursul declarat de Viorelia Albu împotriva încheierii din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru emisă în cauza civilă Întreprinderea Municipală „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva Vioreliei Albu privind încasarea datoriei.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat